

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 133.

V Ljubljani, v ponedeljek 13. junija 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 12. junija.

Nujni predlogi.

„Slovenec“ je že poročal o nujnem predlogu, ki ga je poslanec Pfeifer s svojimi slovenskimi tovariši v petek izročil poslaniški zbornici. Enak predlog je izročil dr. Ebenhoch glede neizmerne škode, katero so po Gorenjem Avstrijskem te dni napravile silne povodnji. Oba predloga sta bila po kratkem utemeljevanju sprejeta kot nujna in izročena budgetnemu odseku v pretres in poročanje.

Prestopivši na dnevni red, razpravljala je zbornica

stavbene obrte.

Prvi govornik je bil rusinski poslanec Teli-szewski, ki je prav dobro omenjal glavne napake novega zakona, ki se ne naslanja na obstoječe, ampak vsvarja čisto kaj novega. Stavbenim mojstrom priznavajo se na škodo drugim stavbenim obrtom velike prednosti; tudi to ni prav, da naj za vse dežele veljajo enake določbe, ker so razmere v posameznih deželah jako različne. Zato bi bilo po njegovem mnenju najbolj prav, da bi se vravnava stavbenih obrtov prepustila deželnim zborom.

To načelo zagovarjali so konservativni in češki poslanci že v obrtnem odseku, pa so z njimi ostali v manjšini.

Za njim se oglasi vladni zastopnik baron Plappart, ki poudarja, da se je pri sestavi novega načrta oziralo na dve reči: Prvič je bilo treba določiti pravice stavbenih obrtnikov, drugič pa določiti način, kako naj v prihodnje dokažejo svojo sposobnost vsi, ki se hočejo lotiti kakenga stavbenega obrta. Prvo je bilo potrebno zaradi obilnih preprirov in tožb, ki so nastajali vsled nejasnih zakonitih določb, drugo pa zaradi čedalje večjega napredka tehnične vede. Morebitnim premembam v posebni razpravi vlada ne bode oporekala, ako ne bodo ovirale razvitka stavbenih obrtov, temu pa ne bi mogla pritrditi, da bi se sklenile za posamezne dežele različne določbe, ker bi to oviralo prosto naseljevanje obrtnikov, ki je eno najglavnejših načel obrtnega reda.

Graški poslanec Hoffmann-Wellerhof zagovarja novi načrt in želi le nekatere premembe prehodnih določil, ker bi sicer sedanji rod ne postal deležen novega stavbenega zakona.

Češki poslanec dr. Engel govoril je z enakega stališča, kakor Teliszewski, in katero je, kakor sem gori omenjal, zagovarjal tudi že v obrtnem odseku. Ozirati bi se morali ne le na posebne razmere posameznih dežel, ampak tudi na različne potrebe prebivalstva. Zato bi bilo najprimerneje v državnem zboru določiti zgolj načela, po katerih naj se vravnajo stavbeni obrti, izpeljava pa naj bi se prepustila deželnim zborom.

Tudi dunajski liberalni poslanec Wrabetz se je oglasil, misleč, da je kot fotograf strokovnjak tudi v stavbenih obrtnih zadevah; ali razven par neslanih opazk, s katerimi je smešil razprave poslanca Zallingerja o pomenu in imenitnosti stavbene umetnosti v srednjem veku, stvarnega ni povedal ničesar. Wrabetz pozna samo Dunaj, in ne vé, da po deželi ni velikih stavbenih mojstrov, ampak so le navadni zidarji, tesarji in kamnoseki, ki so pa po njegovi sodbi le mojstri-skaze.

Prav dobro ga je zavrnil kmetski poslanec Rammer, ki je dokazoval njih potrebo za deželo, rekši, da le dunajski tehniki in praški stavbeni mojstri zahtevajo odpravo navadnih zidarjev. Ali če bodo morali tudi na deželi rabiti stavbene mojstre, naloži se s tem kmetskemu prebivalstvu silno težka butara, ker bodo morali stavbenemu mojstru plačevati trikrat toliko, kakor sedaj navadnemu zidarju ali tesarju. Tudi izreka željo, da bi smeli vodnjaški mojstri izvrševati manja tesarska dela, nasprotno pa tesarji v sili popravljati tudi vodnjake. Konečno prosi še enkrat, da naj se ne odpravljajo navadni zidarji, tesarji in kamnoseki, ker bi se sicer pomaknili za sto let nazaj in bi bili kmetje prisiljeni, svoje koče zopet si narejati iz ilovice.

Za njim je bila razprava pretrgana in se nadaljuje v torek, 14. t. m. K besedi prideta pa le še glavni zagovornik, inženir Siegmund, in poročevalec Exner; potem bo glasovanje o prestopu v posebno razpravo, katero brez dvoma obvelja z veliko večino.

Glavna borba bo še-le v posebni razpravi; levičarji, s katerimi so bili v odseku potegnili tudi Poljaki, so iz prvega paragrafa izpustili navadne koncesijonirane zidarje, tesarje in kamnoseke, kakoršne imamo po deželi. Vsled odločnega oporekanja konservativnega in češkega kluba, zlasti pa vsled pomislekov, ki so se naposled zbudili tudi pri poljskih poslancih, sprejeli so v § 7. določbo, da sme deželna vlada po predlogu deželnega odbora za okraje, kjer ni stavbenih mojstrov, zidarsko pravico začasno podeliti tudi navadnemu zidarju, ki se izkaže, da se je zidanja naučil. Ali ta določba nikakor ne nadomešča prejšnjega § 1., ker prvič bi moral vsak zidar, ki hoče imeti zidarsko pravico na deželi, za-njo prositi deželno vlado, in drugič bi veljal tak patent samo toliko časa, dokler se v dotičnem okraju ne naseli kak stavbeni mojster. Konservativni klub je torej sklenil, pri posebni razpravi nasvetovati, da naj se § 1. sprejme po vladnem načrtu, ki poleg stavbenih, tesarskih, kamnoseških in vodnjaških mojstrov našteva tudi navadne zidarje, tesarje in kamnoseke.

Včeraj so se konservativni člani obrtnega odseka razgovarjali z dotičnimi tovariši iz poljskega in češkega kluba, da bi se v tej zadevi zedinili in v zbornici dosegli večino za tolikanj važno in potrebno premembo. Po obširni razpravi, kateri je predsedoval poslanec Klun, so se porazumeli, da naj § 1. sicer ostane, kakor ga priporoča večina odsekov, da se pa § 7. premeni tako, da po deželi obdržimo navadne zidarje, tesarje, in kamnoseke. V sredo se omenjeni člani obrtnega odseka snidejo k drugemu posvetovanju, da rešijo § 2., ki bi po svoji dosedanji določbi uničil tesarske in kamnoseške mojstre. Ta paragraf namreč določuje, da sme stavbeni mojster vse stavbe izvrševati in voditi, da se mora pa v zaprtih mestih za razna dela posluževati dotičnih mojstrov, za streho, stropo itd. tesarskega, za prag, stopnice itd. kamnoseškega, za vrata, okna itd. mizarskega, enako tudi klučarskega, steklarskega mojstra itd.

Poslednje določbe veljajo zanj tudi glede stavb, ki jih izdeluje po deželi, ni mu pa treba tam rabiti tesarja ali kamnoseka, ampak on sme vsa ta dela izvrševati s svojimi ljudmi. Na tak način bi imeli tesarje ali kamnoseke le še po zaprtih mestih, pri nas na Kranjskem le v Ljubljani, kjer bi pa skoraj po jeden zadoščal, na deželi pa bi morali obrti iz-

umreti. Konservativni klub je torej sklenil zahtevati premembo, po kateri bo stavbeni mojster povsod, torej tudi po deželi vezan, za razna dela rabiti dotične mojstre. Ako bi zbornica zavrgla to važno premembo, potem naj zavže raje celi zakon, ki bi splošnim potrebam v taki obliki več škodoval, kakor koristil.

Enakega mnenja je tudi češki klub, poljski pa, nihče ne more umeti, zakaj, tej bistveni premembi še ni naklonjen in jo hoče še enkrat razpravljati, da vedo njegovi zastopniki pri prihodnjem posvetovanju povedati, kako hočejo Poljaki glasovati. Večina je namreč le tedaj gotova, ako s konservativnim in češkim klubom glasuje tudi poljski klub. Današnji liberalni listi naznanjajo, da posebna razprava novega stavbenega zakona menda ne bo dolgo trajala, ker se kaže, da se gledé prememb poslanci med seboj pogovoré, ali iz tega razvidite, da to porazumljenje ni tako lahko, kakor si nekateri mislijo.

Raznoterosti.

V zadaji seji interpeloval je poslanec Hauck vlado zaradi železniške nesreče, ki se je godila v Radavnu, Richter pa zaradi znižane carine na vino, ki jo hoče Italija vpeljati. Omenjeni poslanec vpraša vlado, kdaj se ima to zgoditi in kaj hoče ukreniti, da varuje domače vinorejce.

Finančna komisija gospodske zbornice je sklenila zavreči sklep poslaniške zbornice, po katerem se dovoljuje uradnikom treh zadnjih plačilnih vrst enkratna podpora enega milijona goldinarjev, in predlaga v drugič, da naj se v ta namen dovoli le pol milijona goldinarja. Nasledek tega prepira med poslaniško in gospodsko zbornico bo najbrže ta, da uradniki ne dobé tudi nasvetovanega pol milijona.

Vravnava valute.

Z Dunaja, 12. junija.

Zanimiva je bila včerajšnja seja valutnega odseka, ki je nekako dokazala, koliko opreznosti je treba pri celem razpravi o vravnavi valute. Levičar, dvorni svetnik Beer, je stavil takoj v pričetku specialne razprave nasvet, da naj se najprvo razpravlja o petem načrtu zakona, ki pooblašča finančnega ministra, da sme 183 milijonov goldinarjev posojila vzeti v to svrhu, da nakupi zlato. Takemu nenadnemu preglogu so se člani mladočeški, nemški nacionalci in tudi konservativci odločno protivili in res osupnen je moral biti sleherni član, kaj pač more biti povod temu, da izmed šestih zakonov naj bi se pričel razpravljati peti zakon, ki pa je tudi najvažnejši, kajti ko obvelja, da sme finančni minister v svrhu zlate vrednote vzeti 183 milijonov posojila, je naravna posledica, da se tudi vsi drugi štirje postavni načrti sprejmo.

Ker so Poljaki potegnili z levičarji, obveljal je Beerov predlog in 12 članov odseka zapustilo je sejo in se odtegnilo nadaljni razpravi, ki je pa tudi nenavadno kmalu nehala, ker načelnik je videl, kolika je nevolja in da je le malo članov, ki z zanimanjem poslušajo govornike. Neljubo je bilo osobito Poljakom, da je 12 članov zapustilo odsekovo zborovanje in kakor ravnokar slišim, dogovorili so se merodajni možje, da se ne nadaljuje jutri razprava o petem postavnem načrtu, ampak da se prične s prvim zakonom, torej da je vsa včerajšnja razprava, oziroma seja bila brez vspeha. Kako se bo v ju-

trnji seji vršilo, ne morem še soditi, pa vse kaže, da bo, kakor sem rekel nadrobna razprava marsikaj pojasnila in morda vplivala, da se člani vse drugače odločijo za konečno glasovanje. Istina je, da je celó Steinwender, ki je dosedaj jako toplo zagovarjal vravnavo zlate vrednote, tudi zapustil sejo, prav tako njegovi somišljeniki. In ne da se tajiti, da je vsaj sum mogoč, če ne opravičen, da se se vršili dogovori za hrbtom odsekovih članov, toda prihodnja seja bo že pokazala, kaj je, ker prišel je ogerski finančni minister na Dunaj, da z našim avstrijskim finančnim ministrom dogovori nekatere nujne stvari, ki merijo na to, da bi se namesto besede „zlate vrednota“ v postavi reklo le „vrednota v kronah“. Sliši se tudi, da bodeta ministra razgovarjala se, kako bi se moglo doseči, da bi se v istini v zlatu tudi kmalu pričelo plačevati. To poslednje zahtevajo osobito nemški levičarji, stranka, ki zastopa interes velikih kapitalistov. Dosedaj se je naš finančni minister odločno branil in protivil se, da bi se v postavi le količnik izrekla doba, v kateri bi se moralo pričeti ne le računati, ampak tudi plačevati v zlatu. Upati je, da naš minister ne bo premenil svojih dosedanjih načel; ko pa bi jih, potem bo pač jasno postalo, kar se sedaj le sumi, da so se vršili dogovori vlade z levičarji.

Dvoje vprašanj je posebne važnosti. Od teh polvoljnega pojasnjenja bo vsaj za me merodajno in odločilno, ali se more vladni načrt sprejeti ali ne. Prvo je, da se bodo obrest, katere bo treba plačevati od posojila 183 milijonov goldinarjev, namenjenih za nakup zlata, v približnem znesku 9 milijonov goldinarjev pokrite, ne da bi se morali davki zvišati. Drugo je, da se nakup drugega zlata — nekateri trdijo, da treba za dejansko izplačevanje v zlatem denarju vsaj 500 milijonov goldinarjev zlata — le polagoma, v teku mnogo let, izvrši. V večerajšnji razpravi stavila so se razna vprašanja na finančnega ministra, kako da meni pokriti teh devet milijonov goldinarjev. Minister je izrekel, da upa iz dobička, katerega bo dobil iz konvertovanja pet odstotne rente in katerega računa približno, da bo donašal na leto poldrugi milijon goldinarjev, kakor tudi iz dobička, katerega bo država dobila pri izkovanju drobiža, za prva leta shajati in pokriti obresti. Sploh se je iz njegovih besed moglo soditi, da ne misli na naglo nakupovanje zlata, ampak hoče za to veliko let odločiti. Tako bi bilo tudi pravo in morda bi se res tako dalo doseči, da bi se sedanji državni budget (proračun) dal obvarovati primanjkljaja, ki bi lahko nastal, ko bi moral minister celih 9 milijonov obresti takoj plačevati, ali pa, ko bi šlo po volji levičarjev, Plenerjevcev, da bi se morda zlata takoj ali kmalu za 500 milijonov goldinarjev nakupilo, da bi potem obresti bile tolike, da bi naš državni budget moral postati zopet z groznim primanjkljem, ali pa bi se morali novi davki že tako preobloženemu ljudstvu naložiti. In bati se je res, da bo znesek nove nameravane davčne reforme iz osebnega prihodninskega davka, vsaj deloma moral služiti v pokritje obrestij za nakupljeno zlato. Poslanec Menger je prašal ministra, koliko bi hotel odločiti iz prestankov v gotovini, kakeršni so se nabrali v teku let v državnih blagajnicah in ki znašajo blizu 136 milijonov, v svrhu pokritja za teh 183 milijonov. Toda minister trdi, da potrebuje nad 100 milijonov goldinarjev za dotiranje državnih raznih blagajnic, tedaj da ne more nikakor teh blagajničnih preostankov v svrhu nakupa zlata porabiti. O nadaljnjih obravnavah sledila bodo nadaljna poročila. —é.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. junija.

Notranje dežele.

Dunaj. Češko društvo „Komensky“ je pri učnem ministerstvu vložilo prošnjo, da se češka zasebna šola na Dunaju premeni v javno in se še druge javne češke šole na Dunaju osnujejo. Ta vloga je jako razburila nemške mestne očete dunajske. V poslednji seji mestnega zbora se je stavil predlog, da mestni odbor obsoja utrakvistične težnje omenjenega društva, ki bi utegnile motiti mir mej dunajskim prebivalstvom. Te težnje so naperjene proti nemškemu značaju dunajskega mesta. Naučnemu ministerstvu naj se pošlje torej peticija, da omenjenega društva prošnjo zavrne. Ta predlog se je izročil mestnemu svetu, da o njem poroča v osmih dneh. Ko pride stvar drugi pot v mestnem zboru na vrsto, je pričakovati burne debate. Radovedni smo le, na kako stališče se postavijo zedinjeni kri-

stijani. Zadnji čas so se kazali precēj prijazne Oehom, zlasti ko so bili ob razstavi v Pragi.

Ogersko. Veliko je veselje na Ogorskem, da je cesar ob petindvajsetletnici obnovenja ogerske države dovolil, da se Budimpešta proglasi za prestolno mesto. Sedaj je Budimpešta jednaka z Dunajem. To je pa vzbudilo zopet velike nade mej Madjari. Da se osnuje v kratkem poseben ogerski dvor, o tem so že trdno prepričani. Opozicija je le zaradi tega nezadovoljna, da so visele ob petindvajsetletnici z nekaterih vojaških poslopij cesarske zastave, in misli zaradi tega interpelovati v zbornici. Teh zastav pa ni bilo veliko. S kraljevega dvorca visele so le ogerske zastave, da je tudi opozicija mogla ta dan z dobrim sremem v dvorec.

Vnanje države.

Rusija in Francija. Nekateri nemški listi hočejo vedeti, da je veliki knez Konstantin brez carjeve volje se bil peljal v Nancy. Nam se to ne zdi verjetno. Pač pa radi verujemo, da v Peterburgu neso posebno veseli vtisa, ki ga je napravilo to potovanje. Zbudilo je v Francozih nado, da bodo Rusi jim pomagali pridobiti Alzacijo in Loteringijo. V zbornici se baje misli spraviti v razgovor vprašanje, kako je z rusko-francosko zvezo. Rusom so všeč dobre razmere s Francijo, za zvezo pa najbrž še neso posebno vneti.

Turčija. Vlada bajé namerava zvezati Carigrad in Solun z železnico. Turški državniki se bojé, da bi ob kakih prilikah grško brodovje utegnulo motiti promet mej tema mestoma in pa z Azijo, in zatorej hočejo po kopnem napraviti zvezo. Govori se, da bodo tudi iz Soluna zgradili železnico v Sofijo. Za to železnico se posebno zanimajo v Sofiji, ker bi bila v korist Bolgarom in bi povzdignila bolgarski vpliv v Makedoniji.

Francija. Kraljevska desnica je objavila neko izjavo, v kateri pravi, da se v verskih zadevah hoče pokoriti svetemu očetu, pridružuje si pa pravico o političnih vprašanjih se svobodno izjavljati. Vprašanje o vladni obliki se ima rešiti mej Francozi samimi. Ta izjava se je bila sklenila na shodu kraljevske stranke, pa ne brez vseh ugovorov. Skoro polovica članov je ugovarjala, da taka izjava ni umestna. Nekateri so pa hoteli, da se v izjavo vsprejmejo nekateri odločnejši izrazi. Pri posvetovanju se je dobro videlo, da stranka ni več jedina in da bodé polagoma propala. Nekateri njeni člani se bodo pridružili katoliški konservativni stranki, drugi pa se odtegnejo političnemu življenju, ker ni upanja, da bi se obnovilo kraljestvo.

Italija. V St. Angelu pri Palermu so se kmetje spuntali. Napali so vojsake, kateri so jeli streljati in najrajst kmetov ranili, potem se pa umaknili v vojašnico. Kmetje so pa vojašnico kar oblegli in hoteli vanjo vdreti. Vojsaki so se seveda branili. Štiri kmete so ubili, najrajst pa ranili. Ko je prišel močan vojaški oddelek na pomoč, so se kmetje umaknili. Nad štirideset kmetov odpeljali so v zapor. Kaj je vzrok teh krvavih izgrediv, se nič ne poroča. — Vlada je bila v zbornici srečnejša nego pa v odseku. Šestmesečni budgetni provizorij dovolil se jej je z 261 proti 189 glasovom. Tako ugodnega izida vlada sama ni pričakovala. Računala je k večjemu na kaceh 40 glasov večine. Glasovanje je bilo tajno. Več poslancev je moralo glasovati za vlado, o katerih se je gotovo mislilo, da bodo glasovali proti njej.

Izvirni dopisi.

S Pohorja, 9. junija. (Lovski zakon.) Ni ga menda zakona kmalu, ki bi kmetu bil tako na poti, kakor je sedanji lovski zakon. Po jedne strani mu zvežejo roke, da ne more in sme odganjati raznih škodljivcev kmetijstva, katere po druge strani nekateri najemniki lova nalašč varujejo in zadržajo. Mirno mora torej kmet gledati, da se ob njegovih žuljih redi množina vsakovrstnih škodljivcev, raznej gospodi v zabavo in veselje. Od vse divjačine pa kmetu največ škode napravlja zajec, to pa posebno na mladem sadnem drevju. Od vseh stranij se ob sedanjih slabih časih in letinah priporoča kmetu, naj sadi in si zareja sadje, ali njegovo veselje in upanje na mladem naraščaju je prepogostoma le goljufano; če mu v ostrej zimi še časih prizanese škodo sneg, skoraj gotovo pa ga obgloda zajec s svojim strupenim zobom. Da bi se drevje zavarovalo, kakor zahteva lovski zakon, je nemogoče, ker to delo bi zahtevalo več truda, nego ga je bilo prej z drevesom, ko se je vsadilo in cepilo. Sploh pa, kdor pozna množino dela v jeseni, pritrtil bo, da kmet res ne utegne še tratiti časa z obvezovanjem sadnega drevja. Ni ga torej drugega sredstva, obvarovati sadno drevje pred zajčevim zobom, nego loviti jih. Saj je menda vendar več vredno sadno drevje, ki obeta boljšo prihodnost kmetu in izpremeni puste ledine v krasne in rodovitne gaje, kakor pa je dobiček, ki ga dobivajo občine od lova!

Na vrh je pa kmet tudi prikrajšan na svojih pravicah s tem, da ne sme na posestvu, od katerega

plačuje leto za letom večji davek, svobodno se gibati in očitne sovražnike kmetijstva preganjati. Naj bi gospoda, katere delo je najbrž sedanji lovski zakon in katere geslo je: „svoboda in prostost“, naj bi ta „liberalna“ gospoda to, kar zahteva za se, privoščila tudi kmetu s tem, da bi ga oprostila okolv, v katere je po raznih postavah zakovan!

Utegne pa kdo reči, da bi občine s tem zgubile lepe dohodke, ako se kmetom dovoli prosta lov divjačine. Na to odgovarjam z besedami veliko tukajšnjih kmetov, ki so zatrdili, da bi radi sami doplačali omenjene zneske v občinsko blagajnico, samo da bi bili prosti in na lastnem posestvu svoji gospodarji.

Najbolje bi bilo in kmetom v veliko veselje, ko bi se lovski zakon toliko izpremenil, da bi imeli kmetje na voljo danó, ali za prosto lov nekaj plačati v občinsko blagajno, ako pa bi tu ali tam kateri tega ne hotel, dotičnega posestva lov dati drugim v najem. Prepričani smo, da bi se kmetje z veseljem odločili za prvo, če bi tudi se precej povišala omenjena pristojbina in bi torej občine imele le dobiček od omenjene izpremembe, po drugej strani pa bi odpale tožbe kmetov o sedanjem lovskem zakonu.

Blizu enakih mislij bili so odborniki občine Jančevirh-Arlica, ki so na predlog g. Grubelnjaka pred nekaj tedni poslali prošnjo kmetijski družbi štajerski, naj posreduje, da se lovski zakon izpremeni, in sicer na korist kmetom. Ne bilo bi odveč, ko bi tudi druge občine tako storile, da bi gospoda v Gradcu tem potom izvedela, kje našega kmeta čevelj žuli. Pohorski.

Iz Zagreba, 10. junija. V zadnjem dopisu sem podal nekoliko dokazov, da mi v duševnem pogledu ne napredujemo tako, kakor bi se smelo pričakovati. Danes hočem pa navesti, da tudi pri našem kmetijstvu ni onega napredka, kakor mnogi mislijo. Številke govore, da je istina, kar sem v tej zadevi že večkrat pisal.

Po statističnih podatkih je bilo v razdobju od 1. 1885—1890 obdelanega polja več za $\frac{1}{2}\%$, ali poprečni prihodek žita se je v tem času zmanjšal na eno dušo za 25 kg., tedaj je dohodek padel pod minimum. Leta 1885 je bilo namreč obdelanega polja 31.91%, z dohodkom na eno dušo v iznosu 5.53 kg., l. 1890 pa 32.34% obdelane zemlje ali samo 5.28 kg. žita na dušo. Tedaj se je tega leta pridelalo manje za 545.000 met. c., in če cent računam po 8 gld., manje v vrednosti za 4.300.000 gld. Da je temu tako, krivi so žalostni odnošaji na kmetih, kjer so se zadrage razvrgle ter se zdaj sicer več polja obdeluje, ali ob enem mnogo slabše, nego poprej. Samo na večjih posestvih se opaža znaten napredek v gospodarstvu. Sploh pa je prišlo do tega, da bi se moralo uvoziti vsako leto za pol milijona met. c. žita, ko bi se hotel narod prehraniti proračuneno po minimu vzdržavanja.

A kako je z vinarstvom, znano je že tudi čitateljem „Slovenčevim“. Nekdaj so dobivali Slovenci najboljša vina iz Hrvatske, zdaj pa po navadi le fabriciranega. Čudno ni, če pomislimo, kako grozno je trtna už pokončala naše vinograde. Naj govore zopet številke. Leta 1885 je bilo na Hrvatskem in v Slavoniji še 59.155 oral vinogradov, a l. 1890 samo še 28.709 oral, tedaj v petih letih nazadek za celih 50%. Žalibog, da se trtna už še vedno širi. V denarjih je ta gubitek za Hrvatsko najhujši udarec. Leta 1885 je bil vinski pridelek vreden 12 milijonov goldinarjev; l. 1890 pa že samo 4.300.000. V petih letih tedaj manje za celih $7\frac{1}{2}$ milijona goldinarjev. Med tem pa so direktni davki narasli od 6.311.000 gld. v letu 1883 na 7.063.000 gld. za l. 1890.

Ravno tako žalosten pojav je tudi pri slivarstvu, ki je pa iz drugih razlogov pokončan, namreč radi prevelikega davka na slivovico. Naši posestniki so vsled tega popolnoma zanemarili slivarstvo, kar se vidi najbolje zopet iz sledečih števil. Leta 1885 je bilo še 13.247 oral zemlje nasajene s slivami, a l. 1890 pa že samo 2262 oral; tedaj $\frac{5}{6}$ slivikov so posestniki v tem času pokončali. Slivovice se je dobilo l. 1885 še 27.000 hektolitrov, a l. 1890 pa samo še 4400 hektolitrov; ravno tako je tudi produkcija s suhimi slivami nazadovala. To je hud vdarec za narodno gospodarstvo posebno v Slavoniji, ki je nekdanj ravno od sliv dobivala znamenit dohodek.

Tudi v živinoreji ni pravega napredka. Po številu je celó nazadovala, posebno je svinj mnogo manje, odkar so posekali krasne hrastove šume.

Seveda se v novejšem času trudijo občine, da s pomočjo vlade po deželi razširijo boljša živinska plemena, kar se je že deloma posrečilo; posebno pa so v tem pogledu veleposestniki mnogo pripomogli, da se je začela rediti boljša živina. Jedino konjereja je napredovala ter Hrvatska še vedno na daleč razprodaja svoje konje.

O rudarstvu pri nas ni vredno mnogo govoriti, če tudi ima dežela v obilju raznovrstnih rud. Da ni v tem pogledu napredka, krivo je pomanjkanje kapitala pa tudi občil. Leta 1883 je bilo na Hrvatskem 4371 rudoslednih jam, l. 1890 pa že samo 2839, potem se je tudi davek zmanjšal od 28 419 gld. na 22.822 gld.

Najboljši dokaz, kako stojimo v gospodarskem pogledu, pa so dražbe posestev. Od l. 1878—1882 je bilo na Hrvatskem in Slavonskem vkupe 12 811 dražb, tedaj na leto 2562; od l. 1883 do 1892 pa 26.484, tedaj 3115 na leto ali za 18% več. Poprečna vrednost posameznih posestev se more vzeti 1500 gld., a vrednost vseh na dražbi prodanih v teh devetih letih okoli 40 milijonov goldinarjev, če oralo računam po 100 gld., po priliki deseti del vseh obdelanih zemljišč. Od teh dražb je samo finančni erar izvel 4428. Koliko so bili pri tem poslu še stroški za dotične prebivalce, more si vsakdo lahko misliti. Potem pa zares tudi ni nič čudnega, če se sliši, da naš narod v gospodarskem pogledu propada. Da je pa tega propadanja v veliki meri si narod sam kriv, posebno v Slavoniji, je to znana stvar, o kateri nam tukaj ni mogoče nadalje obravnavati.

Iz Prage, 9. junija. Sokoli z Morave in Češke, kateri so se odpeljali o Binkoštih k slavnosti blagoslovljenja sokolske zastave v Lvov, — bilo je vkupe 150 mož, — bili so sijajno in navdušeno pozdravljeni na vseh postajah, osobito pa v Krakovem. V Lvovu je bil vsprejem ginhiv in veličasten, pobrala sta se tu znova češki in poljski narod. Zastavo je blagoslovil v prisotnosti odposlancev vseh rokodelskih društev iz Galicije in Poznanjske, dalje odposlancev čeških in hrvatskih in v prisotnosti ogromne množice ljudstva duhovnik dr. Zablocki; govoril je govor, da je gospod sam solzil. Zajedno je gosp. Zablocki blagoslovil tudi zastavo „Sokola“ iz Ostrova na Poznanjskem, ker poljska duhovščina pod pritiskom nemške vlade ni mogla blagosloviti zastave. Telovadba poljskih Sokolov, koje se je udeležilo 1000 članov, bilo je nepopisno lepe. Čehom so prirejali velikanske ovacije.

Ne manj sijajen bil je vsprejem naših Sokolov v Nancy-ju binkoštno nedeljo. Na kolodvoru jih je pozdravilo nad 20 000 ljudij. V mestu, koje je tako veliko, kot Gradec, zgrajen je bil njim na čast poseben slavolok s češkimi napisi in okrašen z grbi dežel češke krone. Francozi so „Sokole“ povsod pozdravljali s sokolskim „Na zdar!“ in „Vivent les Sokols!“, „Vivent les Tcheques!“, „Vive la Bohême!“, — naši so pa zopet gromovito odzdravljali: „Vive la France!“

Predsednik francoske republike, Carnot, sam je pozdravil češke „Sokole“. Med telovadbo so Čehi ponavljali posamične telovadne točke na Carnotovo željo. Navdušenje za „Sokole“ je bilo nepopisno, bodisi v napitnicah pri banketih ali govorih. Češke žene in devojke poklonile so francoskim telovadcem prelepo zastavo, katero so Čehi v Nancy-ju pri posebni slavnosti izročili francoskim telovadcem. Vtis in vsprejem sokolske deputacije s Češke ostane vsakemu članu nepozaben. Prisustvoval je slavnosti tudi sinovec ruskega carja, veliki knez Konstantin.

„Sokoli“ so si stekli v telovadnem tekmovanju sijajno zmago, in sicer so prejeli v tujih odsekih tri prva darila, v posamičnih borbah deset prvih daril. Shod francoske „Unije gymnastov“ je pa jednoglasno priznal češki sokolski zavezi častno diploma, nje starosti g. dr. Podlipnemu pa srebrno, v ognju pozlačeno svetinjo.

Nemci so se torej uverili, da telovadne slavnosti v Nancy-ju niso bile nikaka vojna izzivljanja ali nevarnost za svetovni mir, temveč ponovljena prisega: da Francoska v globini svojega srca nikoli ne prizna nasilnega ugrabljenja 1.500.000 svojih otrok!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. junija.

(Imenovanje.) Pristav pri okrožnem sodišču v Novem Mestu g. V. Gandini je imenovan okr. sodnikom v Idriji.

(Pri kopanju utonil.) Konceptist pri tukajšnjem finančnem ravnateljstvu g. Adolf Bohinec se je v soboto popoldne z gorenjsko železnico v spremstvu dveh gospodičin sester in svojega stričnika, 12letnega gimnazijca, peljal v Medvode. Dami sta šli po opravih v vas, A. Bohinec pa z dečkom proti vasi Sori ter se hotel v reki Sori kopati, kar je imel navado že nekaj let. Nenadoma se Bohinec zgrudi v vodi, deček hiti v vas iskat pomoči, toda prepozno; našli so nesrečnega mrtvega na mestu. Najbrže ga je zadela srčna kap. Truplo so prepeljali v sorško mrtvašnico, odtam pa v Ljubljano. Danes popoldne ob 6. uri je bil pogreb. Pokojni Bohinec je bil jako ljubeznjiv in omikan, še-le 29 let star. N. v m. p.!

(„Matica Slovenska“) bode letos obhajala svoj občni zbor na dan sv. Ahacija 23. junija. Gospodje odborniki, kateri po pravilih letos izstopijo, imajo vsi, domači in vnaji, bodisi v književnem, bodisi v gospodarskem oziru, za „Matico“ toliko zaslug, da odsek, ki se je o volitvah posvetoval, društvenikom priporoča, da soglasno zopet volimo vseh deset. Ker se je v lanskem občnem zboru kanonik in stolni župnik preč. g. J. Flis zaradi premnogih svojih opravil odpovedal odborništvu, nasvetuje odsek, naj se na njegovo mesto v odbor voli prečastiti g. dr. Ivan Janežič, profesor bogoslovja v Ljubljani. V ta namen se je poverjenikom razposlalo nekaj glasovnic, naj jih društveniki podpišejo ter pošljejo vsaj do občnega zbora na odbor „Slov. Matice“. Čim večje in soglasnejše je udeleževanje, tem bolj se pospešuje „Slov. Matica“ veljava.

(Občinski svet ljubljanski) ima jutri 14. t. m. ob 6. uri sejo.

(Gallus-ov koncert.) Naprošeni smo, oceno tega koncerta v jedni stvari nekoliko dopolniti. Resnici na ljubo se mora izrecno poudarjati, da ima šolski zbor „Glasbene Matice“ zelo velike zasluge za ta koncert. Brez šolskega zbora Gallus-ov koncert sploh ne bi bil mogoč. Da so pa učenke in učenci zmogli tako težke skladbe in celó vspešno tekmovali s pevskim zborom „Glasbene Matice“, to kaže, kako resno se poučuje petje v šoli „Glasbene Matice“ in kako neprecenljiva učiteljska moč je pevovodja g. Hubad. To zdravo stanje „Matiške“ pevske šole nas navdaja z najlepšimi nadejami o slovenskem pevskem naraščanju.

(Glas izmed občinstva.) Piše se nam: V četrtek zvečer je umrl tukaj neki šentjakobski župljan ter bil pokopan še le včeraj popoldne. Truplo je ležalo 64 ur, kar iz zdravstvenih ozirv v sedanji vročini gotovo ni umestno. Toliko na znanje dotičnemu oblastvu.

(Spominsko ploščo.) ki jo je naročil še blagi rajni rodoljub g. Fr. Kotnik ml., vzdati je dala v cerkveno steno gospa Kotnikova v Vrdu soprogu svojemu in znanemu rodoljubu F. Kotniku st. Plošča je dragocena in mojsterski izvršena po hrvatskem kiparju g. Franu Rendiću.

(Občni zbor sosesestnikov meščanske vojašnice v Trnovem) vršil se je včeraj v mestni dvorani ob 11. uri popoldne, precej obilno obiskan. Vodja g. J. N. Horak je pozdravil došle sosesestnike meščanske vojašnice in prečital se je računski sklep za l. 1891, kateri kaže dohodkov 3750 gld. 31 kr., stroškov pa 3726 gld. 41 kr., mej katerimi je seveda največja svota odškodnina sosesestnikov vojašnice in za potrebne velike poprave poslopja meščanske vojašnice. Računski sklep se jednoglasno odobri in dovoli vodstvu absolutorij. Po nasvetu vodstva se sklone, da se tudi za letošnje leto izplača vsakemu sosesestniku za delež enega moža na meščanski vojašnici svota 2 gld. Moštvo, katero je v meščanski vojašnici nastanjeno, dovoli se za praznovanje rojstnega godu presvetlega cesarja 50 gl., gasilnemu društvu ljubljanskemu 10 gl., društvu sv. Cirila in Metoda 10 gld. in župnijski cerkvi sv. Janeza v Trnovem za cerkvene potrebe 20 gld. V odbor izvolijo se jednoglasno gg.: Ferdinand Bilina, Fran Geba, Jan. Nep. Horak in K. Lahajner; kot pregledovalca računskih sklepov gg.: dr. Josip Staré in Karol Spiner. Potem se zborovanje zaključí.

(Občni zbor „Dijaške in ljudske kuhinje v Ljubljani.“) Društvo „Dijaška in ljudska kuhinja v Ljubljani“ je imelo v petek, dne 10. junija, ob 6. uri popoldne svoj letošnji občni zbor, v katerem smo dobili sledeče poročilo: Predsednik c. in kr. stotnik V. Hübachman konstatuje sklepčnost, otvori zborovanje, pozdravi zbornike in se zahvali

za mnogobrojno udeležbo. Zapisnikar E. Lah prečita svoje poročilo o društvenem delovanju v XV. upravní dóbi, katero govori o osebnih premembah v odboru. Spominja se pohvalno in zahvalno požrtvovalnega in vstrajnega delovanja rodoljubnih dam, zavodov in korporacij, društvenikov in podpornikov, ki so tudi v zadnji dóbi tako zdatno podpirali društvo. Promet je bil v zadnji dóbi še živahnější; razdelilo se je 20.000 porcij več kot v predzadnji dóbi; 23 dijakov je prejelo hrano brezplačno. Društvo šteje 3 častne, 37 izvršujočih in 192 podpornih članov, torej za tri več kakor lani. Poročevalec se v toplih besedah spominja veledušnega dobrotnika Frana Kotnika ml., ki je v svoji oporoki volil društvu 2000 gld., in drugih pokojnikov zadnje dóbe. Zahvali se ljubljanskemu časopisu, ker je šlo društvu vedno prijazno na roko in opozarjalo občinstvo na „Dijaško in ljudsko kuhinjo“. Sklepa z gotovo nado, da bodo vsi dobrotniki in podporniki zavoda tudi v prihodnje tako mislili na društvo, kateremu bi bilo želeli še vedno več in več društvenikov. — Poročilo se odobri brez ugovora in predsednik pozove zbornike, da v znak sožalja nad bridkimi izgubami, katere so društvo v zadnji dóbi zadele, vstanejo raz svoje sedeže ter hranijo pokojnike v blagem spominu. (Se zgodi.) — Blagajnik dr. Josip Staré prečita računski zaključek za leto 1891., kateri se sme zvati jako ugoden. Društvo je imelo lani že nad 10.000 gld. prometa in ima že blizu 4000 gld. premoženja. Poročilo se odobri brez ugovora. — V imenu pregledovalnega odseka poroča mestne blagajne kontrolor Fr. Bradaska, da je odsek pregledal račune in denarne knjige, našel vse v popolnem redu in soglasju, ter predlaga, da zbor vzame to na znanje in da upravnemu odboru absolutorij. Predlog se sprejme soglasno. — Zvrše se volitve v upravni odbor. Potrdi se z vsklikom bivši upravni odbor in njegovi funkcionarji: Kot predsednik: C. in kr. stotnik v p. V. Hübachmann; kot podpredsednik: A. Dreise; kot blagajnik dr. J. Staré; kot zapisnikar: E. Lah; kot gospodar: O. Dolenc; kot predstojnica kuhinji: gospa Teresija Hübachmann; kot njena namestnica: gospa Karolina Ahn. — V pregledovalni odsek se odbero z vsklikom gg. F. Bradaska, Fr. Schitnik in I. Šubie. — Konečno se odobri še predlog zapisnikarja E. Laha, da objavlja odsej naprej „Dijaška in ljudska kuhinja“ kot humanitaren in nevtralen zavod letna poročila v slovenskem in nemškem jeziku. Nato zaključí predsednik zborovanje ob 7¼ uri zvečer.

(S Pohorja) se nam piše: Letošnjo spomlad imamo kaj čudno vreme. Do Velike noči nas je stiskala že suša, potem je začelo deževati celih pet tednov neprenehoma, da je ljudstvo ob navadnih molitvah že rado dostavljalo kako prošnjo za lepo vreme. Sedaj pa so nastopili lepi dnevi, narava je v par tednih popravila, kar je zaostalo na polju in travnikih. Vročina je bila hujša, nego drugekrat v juliju, vsled tega pa so nas jele skoraj vsak dan strašiti nevihte in tudi toča je že tu pa tam rožljala. Dne 31. maja udarila je strela v skedenj K. Migličeve in ga zažgala. Zavarovano svoto je banka „Slavija“ hitro izplačala, pač pa je še itak precej škode, ker zgorelo je tudi dosti krme, ki ni bila zavarovana. — Pridelki na polju lepo kažejo, Bog daj le nam to, kar nam obeta, srečno dozoreti, varno spraviti in zdravim uživati!

(Hranilnice.) C. kr. ministerstvo za notranje stvari je ukazalo, da morajo hranilnice letne računske zaključke s potrebnimi pojasnili polagati deželnim oblastvom, katerih komisariji bodo hranilnicam naznanjali mogoče graje in naročila.

(Podlipo) v vrhniški dekaniji preskrbel je tamošnji župnik č. g. J. Laznik misijon svojim vernikom. Vodila sta čč. gg. oo. lazarista Heidrich in Nežmah. Trajal je od 30. maja do 6. junija.

(Zrelostni izpiti) na mariborski gimnaziji in realki, in sicer pismeni, se bodo vršili od 9. do 14. julija, na učiteljsku od 20. do 25. t. m., ustni izpiti pa se prično na gimnaziji 3. julija, na realki 5. julija in na učiteljsku 18. julija.

(Štajerska zgodovina.) Na mariborski gimnaziji je bila v sredo skušnja iz štajerske zgodovine. Srebrni svetinji sta dobila četrtošolca Jos. Leskovar in Ivan Fasching, zlate pa četrtošolci Otmar Lavtar, Pavel Lavtar, Fran Hatwiger in Ivan Likavec.

(Kačji pik.) V soboto je posestnik Janez Frank iz Celja v postojnskem okraji delal na polju, sezul čevlje ter položil na kup kamenja. Ko se hoče

zopet obuti, stopi z levo nogo na kup. Pri tej pri-
liki ga piči gad v palec, da mu noga močno oteče.
(Tatvina.) Dne 9. t. m. se je peljal A. Jazbec
iz Brežic po železnici v Trst. Med potjo mu je bilo
ukradenih 126 gld. V Zg. Ležečah je izstopil
neki sumljiv sopotnik. Ko ga zasačijo, prizna tat-
vino in izroči denar.

Telegrami.

Ribnica, 13. maja. Pripravljalni zbor
za katoliški shod nepričakovano sijajen, ude-
ležba mnogobrojna iz vse dekanije, resolu-
cije navdušeno sprejete.

Praga, 13. junija. Včerašnji shod v
Nemškem Brodu, na katerem je govoril dr.
Ed. Gregr, je bil razpuščen. V Kolinu je
je morala žandarmerija zabraniti shoda Staro-
in Mladočehov.

Lino, 12. maja. Na mostu pri Präger-
tenu sta trčila dva tovarna vlaka; 11 vago-
nov razrušenih, nihče ranjen.

London, 12. junija. Iz Teherana se po-
roča, da je v Mešedu kolera vedno hujša.
V sredo je umrlo 250 oseb.

Tuji.

10. junija.

Pri **Maliču**: Pfau, Withalm, Kawan, Mraulag, Riess.
trgovec; Kassern, potovalec, in Kuh, z Dunaja. — Wesseli,
doktorjeva soproga, iz Krškega. — Brazdill, inženir, s soprogo,
iz Sarajeva. — Sing, trgovec, iz Linca. — Lux, trgovec, iz
Nemčije. — Križman, trgovec, iz Čateža.

Pri **Stonu**: Manhardt, trgovec, in Stern, zasebnik, iz
Gradea. — pl. Albori, [zasebnik; pl. Kneharcevieh, finančni
tajnik; Visintin, računski svetnik, s hčerami, iz Trsta. —
Fatsch iz Radeč. — Gosulich, konsul, s sinom, iz Opatije. —
Glanzman iz Tržiča. — pl. Motony iz Bistrice. — Petrič iz
Logateca. — Novotni, logarski oskrbnik, iz Hrvatske. — Aljaš,
župnik, z Dorjega. — Jahoda, inženir, iz Ljubljane. — Grünhut,
trgovec, iz Prage. — Stein, trgovec, iz Bosne. — Han, trgovec;
Hirsch; Angeli, podpolkovnik, s soprogo; Lorenz, potovalec,
z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Rosina s soprogo iz Lazev.
— Heinrich iz Radone.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v
opazovanja	termometra v mm	topimetra po Celsius			
7. u. jut.	732.8	17.0	sl. zapad.	jasno	
11. u. pop.	732.0	25.8	sl. svzh.	"	0-00
9. u. zveč.	732.0	19.2	"	oblačno	
7. u. jut.	732.9	18.2	sl. svzh.	jasno	
12. u. pop.	731.2	27.8	sl. jzap.	"	0-00
9. u. zveč.	733.2	20.6	"	oblačno	

Srednja temperatura obeh dni 20.7° in 22.2°, oziroma
za 2.4° in 3.8° nad normalom. |

Razglas.

Pri **poddružni cerkvi sv. Device Marije na Goričici** se bodo
po dražbi vsa potrebna razširjevalna dela oddala; proračunjena so,
kakor sledi:

Stavbena ali mojsterska dela na 5287 gld. 85 kr.
Potrebni material 4055 „ 24 „
Ročna in vožna dela 2348 „ 60 „

Tisti gospodje, kateri želé ta dela skupno ali posam-
zno prevzeti, ali se bolj natančno poučiti, naj se blagovolijo do dne 20. junija
obruiti na nad-
farni urad v Mengšu, dne 20. junija 1892 ob 9. uri pa na stavbeni odbor v
Domžalah.

Zdarska dela se morajo uaglo pričet, ker je gradiva veliko že pripravljenega.

Stavbeni odbor za cerkev Marije Device na Goričici,
dne 11. junija 1892.

292 1

Ivan Zorec, predsednik.

Dunajska borza.

Dne 13. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 40 „
Zlata renta 4%, davka prosta	113 „ 20 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 85 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	995 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	317 „ 75 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 35 „
Napoleonador (20 fr.)	9 „ 48 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	58 „ 52 1/2 „

Dne 11. junija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 85 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 65 „
4% državne srečke l. 1854. 250 gld.	141 „ — „
5% državne srečke l. 1860. 100 gld.	151 „ — „
Državne srečke l. 1864. 100 gld.	183 „ — „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma	100 „ 20 „
Kreditne srečke, 100 gld.	189 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 70 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	64 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v. 2025	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101 „ 75 „
Papirni rubelj	1 „ 24 1/2 „
Laških lir 100	46 „ — „

MERCUR menjarnična delniška
družba na Dunaju,
I. Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnih priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

Državna dobrodelna loterija.

Žrebanje dne 23. junija.

Glavni dobitnik 60.000 gld.

v 4% ogerskih zemljiščnodveznih obligacijah.

1 srečka gld. 2.—; 2 srečki le gld. 3.60; 5 srečk le gld. 9.—;
10 srečk le gld. 17.—.

Izdajatelj: Dr. Ivan Jančič.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.



Tužnega srca naznanjamo vsem sorod-
nikom, prijateljem in znancem pretresljivo
vest o nenadni smrti našega iskreno ljub-
ljenega sina, brata, svaka in strijca, gospoda

Adolfa Bohinca,

c. kr. koncipista pri finančnem ravnateljstvu

ki je v soboto, dne 11. t. m. ob 7. uri zvečer
naglo preminil v naidebnosti 29. let.

Truplo nepozabnega rajnega bode hapes,
dne 13. junija, ob 6. uri popoldne preneseno
iz mrtvašnice pri sv. Krištofu na tamošnje
pokopališče ter ondi položeno k začasnemu
počitku.

Svete maše za blagega ranjega se bodo
brale v sredo, dne 15. t. m., zjutraj ob 8. uri
v župni cerkvi oo. frančiškanov v Ljubljani.

Nepozabni pokojnik bodi priporočen v
trajeu spomin in pobožno molitev mnogo-
brojnim prijateljem in znancem.

V Ljubljani, dne 13. junija 1892.

Rodbina Bohinceo.

Izjava.

Ker je, kakor se čuje, v domovini še vedno razširjena
vest, da izdaje akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju mesečnik
slovenskega dijaštva „Vesno“, javlja odbor „Slovenije“, po-
oblaščen po zborovem sklepu dne 9. junija 1892, da se „Slo-
venija“ ne more identifikovati z omenjenim listom.

Na Dunaju, dne 12. junija 1892.

Za odbor:

Mihailč Anton,
drd. med., t. č. predsednik.

Jos. Žitih,
stud. phil., t. č. tajnik.

Katoliška tiskarna

vizitnice

priporoča raznovrstne

po nizki ceni.

Lepa mladinska knjižica.

POMLADNI GLASI
posvečeni slovenski mladini.

II. zvezek.

Uredil **Anton Medved**. — Založil **Cirilski**.

Tiskala „Katol. Tiskarna“.

Knjižica obseza 100 strani in je zaradi lepe oblike in mikavne vsebine zelo
primerno darilo mladini ob praznikih, godovih, koncem šolskega leta in ob
podobnih prilikah. Prodaje se v „Katoliški Bukvarni“ mehko vezan izvod po
20 kr., lično vezan po 30 kr. Pismena naročila sprejema tudi **Anton
Medved** v ljubljanskem semenišču. — I. zvezek je še nekaj izvodov ravno
tam in po isti ceni na prodaj

Razglas.

V sredo, dne 15. t. m., ob 11. uri dopoldne se bodo pri pod-
pisanem magistratu potom javne dražbe prodal

material sedaj mestnega poslopja „Igrišče“

v **Igriških ulicah št. 1** pod pogojem, da kupec v določenem času na-
svoje troške podere poslopje in odstrani dobljeni material.

To se daje na znanje, da se do določenega časa sprejemajo
tudi pismene ponudbe, in da je natančneje pogoje dražbe izvedeti ob navadnih
uradnih urah pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 9. junija 1892.